

AFIRMARE PRESTIGIOASĂ LA VIITOAREA EDITION A J. O.

Campion mondial, românul Ion Draica, își refacă sfaturile antrenorilor N. Pavel și I. Crisnic, meciului cu M. Petkovic (Iugoslavia), pe care l-a învins detașat în finala categoriei 82 kg.

TEHNICIZAREA tuturor compozițiilor la competițiile sportive reprezintă o necesitate și o surpriză. Pentru a fi distul să găsim comenzi potrivite pentru a le permite să participe la competițiile internaționale. Aceasta se determină dintr-o mulțime de motive, o parte din acestea fiind de ordin tehnic, și deci, să-și găsească pozițiile în cadrul competițiilor. Deci, totul depinde de felul în care...

multe locuri și în timpul meciului. Aceasta se determină dintr-o mulțime de motive, o parte din acestea fiind de ordin tehnic, și deci, să-și găsească pozițiile în cadrul competițiilor. Deci, totul depinde de felul în care...

LIBERE **REZULTATE NESATISFĂCĂTOARE; UN REGRES CARE ARATĂ CĂ SPORTIVII ȘI ANTRENORII N-AU MUNCIT LA NIVELUL AȘTEPTĂRIILOR**

● Se impun măsuri ferme, eficiente, pentru ca și la acest stil să fie obținute realizări pe măsura condițiilor și a cerințelor actuale

Din păcate, referindu-ne la comportarea reprezentanților noștri la celălalt stil — liber — oricâtă bunăvoință am manifestat, nu găsim cuvinte de laudă. Era binecunoscut faptul că băieții noștri la acest stil au o valoare mai modestă pe plan mondial decât colegii lor de la greco-romane. Totuși, de-a lungul anilor, multe dintre participările lor la competițiile mondiale s-au încheiat cu unele performanțe laudabile. Iubitorii acestei discipline sportive așteptau de la reprezentanții noștri rezultate cel puțin pe măsura celor anterioare, dacă nu chiar mai bune, fiind conștienți de faptul că în ultimul an s-au luat o serie de măsuri menite să urce luptele libere pe o treaptă superioară.

eficace fiind mult mai largă și impunând, dincolo de pregătire fizică și forță, mai o seamă calitate tehnică și un ritm susținut de luptă. Tocmai din această pricină, la acest stil, europenii au găsit adversari redevăbiți (de care au fost adesea învinși) în luptătorii asiatici și americani. Excepționându-se pe sportivii din U.R.S.S. și R.D.G., clasamentul însuși ne arată pozițiile fruntașe ale luptătorilor din Japonia, S.U.A., Iran și chiar Cuba, fapt care atestă o mai mare răspândire geografică a luptelor libere față de cele greco-romane. Dar, dacă unui reprezentant ai țării noastre pot avea acuza unor trageri la sorți nefavorabile, care le-au opus adversari dintre cei mai valoroși în primele meciuri (Marin Pircălabu, Vasile Pușcașu), în schimb, Ion Arapu, Lajos Șandor, Ladislau Simon nu au dreptul să se...

consecință a unui asemenea mod de a privi pregătirea lor, sportivii Ion Arapu, Ladislau Șimon, Gheorghe Rașovan și Tiberiu Seregely au fost excluși din lotul național și suspendați pe un an din activitatea competițională. Luptătorii Aurel Neagu, Marin Pircălabu și Vasile Pușcașu au fost sancționați cu un avertisment public pentru slaba lor comportare la C.M., consecință a lipsei unei pregătiri corespunzătoare pentru o competiție de acest nivel. O sancțiune asemănătoare au primit și antrenorii Ion Vascul Popovici, Vasile Iorga și Ion Crisnic.

Pentru lichidarea decalajului Ziarul nostru a mai dezbătut în coloanele sale situația decalajului valoric existent între cele două stiluri ale aceluiași meciului, sugerând luarea unor măsuri eficiente, menite să ridice nivelul valoric al luptelor libere pe o treaptă superioară. Unele măsuri s-au luat, dar...

Unde duce nonsalanța în pregătire...

Pe cele trei saltele instalate la gimnaziul „Juan de la Barrera” am văzut luptătorii români evoluând fără tragere de inimă, lipsiți de capacitatea de luptă necesară. Sportivii ca Ion Arapu, Lajos Șandor, Tiberiu Seregely și chiar Gheorghe Rașovan, Ladislau Simon și Vasile Pușcașu ne-au produs o mare deziluzie, nu atât prin rezultate, cât prin maniera aproape nonsalanță în care au susținut partidele din cadrul campionatelor mondiale. Modul în care ei s-au prezentat pe saltelele de concurs dovedește că nu s-au pregătit corespunzător, că au tratat superficial competiția și calitatea de membri ai echipei naționale a României. Ne și întrebăm: cum a fost posibil ca, numai cu trei luni în urmă, la campionatele europene de la Sofia, aceiași sportivi să obțină trei medalii de argint și două de bronz, iar acum să capoteze lamentabil? Iată o întrebare la care vor trebui să răspundă, în primul rând, antrenorii acestui lot (Ion Vascul Popovici și Vasile Iorga).

Aurel Neagu a prins brațul adversarului și îl va trece prin pod. El va câștiga meciul cu D. Bruchert (R.D.G.), dar — din păcate — aceasta va fi ultima sa victorie.

plângă de neșansa în operațiunea tragerilor la sorți. Dimpotrivă! În timp ce principalii candidați la medalii se luptau între ei, acumulând puncte de penalizare, încă din primele două tururi, sportivii români obțineau victorii facile în fața unor adversari care abia dacă-i solicitau atât cât era necesar pentru a-și efectua „încalzirea”. Și totuși, la primele partide mai echilibrate (pe care le puteau câștiga), reprezentanții țării noastre au fost învinși categoric. De pildă, L. Șandor a fost făcut tuș de americanul Jim Humphrey în mai puțin de un minut și la fel de ușor a cedat și în fața lui Pavel Pi-

eficiența lor n-a fost probată. În loc să se reducă, decalajul valoric existent între cele două stiluri a crescut simțitor. Pe de o parte, diferența a crescut ca urmare a saltului valoric înregistrat în ultimii ani de componenții echipei de greco-romane, situație care ne bucură. Dar, pe de altă parte, diferența s-a mărit ca urmare a unui regres supărător și alarmant înregistrat la stilul liber.

FĂCUT PENTRU LOTUL NOI POZIȚII FRUNTAȘE

● Cheia succesului trebuie căutată și în individualizarea antrenamentelor, în înmulțirea repetărilor la saltea sau cu aparatele ajutatoare în angajarea cu parteneri variați pentru desăvârșirea studiului.
● Normele de control s-au dovedit un eficient instrument de verificare și de stabilire a forței maxime la momentul potrivit.
● În sala de antrenament a crescut nu numai volumul, ci și intensitatea, exercițiile fiind mereu redate, reducându-se pauzele și perioadele de odihnă, de unde a rezultat o mai mare rezistență la tempo-ul ridicat de luptă.
● Importantă a fost și modelarea pregătirii în raport cu programul marilor competiții mondiale, obținându-se astfel un profil tactic corespunzător celor 4 zile de concurs ale campionatelor mondiale.

● La toate acestea — și nu în ultimul rând — trebuie adăugată comportarea demnă a sportivilor noștri, care au abordat întrecerile cu multă voință, ambiție și putere de luptă, fiind (cu excepția lui Ilie Savin) la înălțimea renumelui școlii românești de lupte. În aceeași ordine de idei, trebuie remarcată orientarea corectă a federației care a încurajat lărgirea bazei de masă și a creat astfel o adevărată emulație în zona vîrfurilor. (Să ne amintim cât de dirză a fost lupta pentru un loc în echipă la categoria 62 kg între Ion Păun și Ștefan Negrișan!).

● Se simte nevoia intensificării lucrului la secțiile de lupte ale cluburilor și asociațiilor sportive, pentru a putea asigura continuitatea și înnoirea loturilor naționale.

● Mai multe ore de antrenament este nevoie a se rezerva pregătirii tehnice care pe alocuri e deficitară.
Dintre sportivii care s-au distins la Mexico, cel puțin 7-8 sînt încă apleși să se prezinte cu bune șanse și la Jocurile Olimpice de la Moscova, în 1980, unii (Alexandru, Gingă, Rusu, Draica, Dicu, toți sub 25 de ani), chiar candidați la medalii. Ceea ce nu înseamnă că porțile lotului sînt închise pentru forțele noi, promovate prin diverse teste pe care le organizează federația.

face cu clubul său un turmeu în Polonia; Gheorghe Rașovan și Tiberiu Seregely nu manifestă nici un interes în antrenamente etc. Asemenea exemple dovedesc fragilitatea raporturilor dintre conducerea tehnică a lotului și sportivii, generatoare de indisciplina.

● Aceiași concluzie reiese și din faptul că antrenorii încearcă să dea vina insucceselor pe o pretinsă labilitate... psihologică a sportivilor, pe lipsa lor de valoare (de ce au fost atunci selecționați, de ce a mai fost trimis Ion Arapu la C.M.?) Mult mai corect ar fi fost ca ei să-și recunoască incapacitatea de a găsi mijloace pedagogice pentru înălțarea neajunsurilor, de a se impune în fața sportivilor, de a-i mobiliza la luptă, de a-l pregăti corespunzător cerințelor unei competiții de asemenea talie. Federația însăși nu poate fi scutită de slăbiciunile manifestate față de această ramură a luptelor. Deoarece s-a dovedit capabilă să obțină excelente rezultate la greco-romane, ar fi trebuit din vreme să transfere experiența dobîndită și în zona ce-lui alt stil! Antrenorul coordonator Ion Corneanu, un tehnician de mare competență, ar fi trebuit să acorde mai multă atenție și luptelor libere. De asemenea, să menționăm contribuția cu totul nesatisfăcătoare a metodistului Centrului de cercetări științifice, care ar fi avut datoria de a ajuta la remediarea multor lipsuri obiective din cadrul lotului de lupte libere.

CE TREBUIE FĂCUT PENTRU TRANSFERUL EXPERIENȚEI POSITIVE

Comparația dintre stiluri este inevitabilă. Oricine va fi luat la cunoștință cu plăcere de activitatea fructuoasă a sportivilor de la stilul greco-roman, se poate întreba pe bună dreptate: DE CE NU S-AU ÎNTIMPAT LUCRURILE LA FEL CU SPORTIVII DE LA STILUL LIBER, știind că ei stau sub tutela aceleiași federații naționale? Analiza faptelor arată câteva trăsături distincte.
● În primul rînd, nivelul competenței...

● Mai agravant — în această situație — este faptul că antrenorii se arată lipsiți de autoritate, de exigență, de fermitate, admitînd divergențe de opinii în cadrul conducerii tehnice a lotului și rămînînd inadmi-sibil de pasivi față de actele de indisciplina.
● Antrenorii de lot au tolerat comporta-

mente nepermise. Vasile Pușcașu își permite să-și insulte antrenorul; Aurel Neagu părăsește tabăra de pregătire... pentru a...

Prin atitudinea lor în întrecerile pe saltea, prin maniera lor dinamică, demonstrînd LUPTA TOTALĂ, sportivii români (firește, cu deosebire cei de la stilul greco-roman, și mai puțin cei de la stilul liber) au sporit bunul renume al școlii românești de lupte, dîndu-ne îndreptățite speranțe într-o comportare onorabilă și la Jocurile Olimpice din 1980. Cu eforturi concentrate și adecvat coordonate (în special la lupte libere), performanțe majore pot fi obținute în anii următori, pe măsura posibilităților sportivilor noștri, pe măsura condițiilor de pregătire de care dispun.

